

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 642/2016
09.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету осумњичене С.Ц., због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осумњичене С.Ц., адвоката В.Ђ. из В., поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт. бр. 1769/15 од 30.03.2016. године и Основног суда у Врању Кв. бр. 145/16 од 11.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене С.Ц., адвоката В.Ђ. из В., па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт. бр. 1769/15 од 30.03.2016. године и Основног суда у Врању Кв. бр. 145/16 од 11.04.2016. године и предмет враћа Основном јавном тужилаштву у Врању на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Врању Кт. бр. 1769/15 од 30.03.2016. године, одбијен је као неоснован захтев за исплату нужних издатака и награде адвоката В.Ђ. и то као изабраном браниоцу осумњичене С.Ц., због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика (КЗ) и кривичног дела давање лажног исказа из члана 335. став 3. КЗ, на име накнаде нужних издатака и награде адвокату по Адвокатској тарифи, а према евиденцији у списима предмета.

Решењем Основног суда у Врању Кв. бр. 145/16 од 11.04.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца осумњичене С.Ц., адвоката В.Ђ., изјављена против решења Основног јавног тужиоца у Врању Кт. бр. 1769/15 од 30.03.2016. године.

Бранилац осумњичене С.Ц., адв. В.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 441. став 4, у вези са чланом 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, а побијано решење укине и врати

првостепеном органу на поновни поступак и одлуку или да преиначи тако што ће усвојити захтев осумњичене С.Ц. за исплату нужних издатака и награде адвокату В.Ђ. од 28.03.2016. године, као и да осумњиченој призна трошкове за писање захтева за заштиту законитости од стране адвоката у износу од 33.000,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца осумњичене С.Ц. сматрајући да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осумњичене С.Ц. је основан.

Побијаним првостепеним решењем Основни јавни тужилац у Врању одбио је захтев за накнаду трошкова поступка осумњичене С.Ц. на име награде и нужних издатака изабраног браниоца за присуство саслушању осумњичене пред тим органом дана 10.11.2015. године, поводом кривичне пријаве против осумњичене због кривичних дела из чл. 334. став 1. и 355. став 3. КЗ, са образложењем да се не ради о случају обавезне одбране с обзиром на запрећену казну за кривична дела у питању, ни о ситуацији из члана 77. ЗКП (постављање браниоца окривљеном који не може да плати стручну одбрану, кад су испуњени услови из наведене законске одредбе), па да трошкове браниоца којег је својом вољом ангажовала треба да плати осумњичена, сходно одредби члана 266. ЗКП и осим тога, да се не ради о трошковима кривичног поступка у смислу одредбе члана 261. став 1. ЗКП јер кривични поступак против осумњичене није ни покренут већ је окончан одбачајем кривичне пријаве у стадијуму предистражног поступка. Предње становиште Основног јавног тужиоца у Врању, из истих разлога, прихвата као правилно и Основни суд у Врању.

Међутим, по оцени Врховног касационог суда, основано бранилац осумњичене у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима, одбијањем захтева осумњичене за накнаду трошкова поступка, учињена повреда закона у смислу члана 441. став 4. у вези са чланом 265. став 1. ЗКП.

Према одредби члана 265. став 1. ЗКП, кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка, од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 2. тачка 14) ЗКП одређено је значење израза „поступак“ који се односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Саслушање осумњиченог у предистражном поступку је доказ који се може користити у кривичном поступку, а право је осумњиченог да се том приликом брани уз стручну помоћ изабраног браниоца (члан 68. став 1. тачка 3) и 4) ЗКП.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају, између осталог, награду и нужне издатке браниоца, а Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката, којом је одређен начин вредновања, обрачуна и плаћања награде за адвокатске услуге и накнаде трошкова за рад адвоката, у члану 2. прописано је да награда и накнада трошкова адвокату припадају за радње обављене по пуномоћју, решењу надлежног органа, усменом или писменом налогу странке, те да су странка или надлежни орган дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је тарифним бројем 2 став 1 и 2 Тарифе прописано да се под процесном радњом поразумева свака радња полиције, тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник и да за сваку одржану процесну радњу којој је присуствовао, адвокату припада награда из тарифног броја 1.

Из наведеног и цитираних прописа произилази да трошкови који се односе на награду и накнаду трошкова изабраног браниоца за присуствовање доказној радњи саслушања осумњичене у предистражном поступку, пред јавним тужиоцем, представљају трошкове поводом кривичног поступка о којима се одлучује у складу са одредбама чл. 262. до 265. ЗКП.

Следствено реченом, побијаним решењима, погрешно и супротно наведеним прописима није признат захтев за накнаду трошкова поступка осумњичене С.Ц. на име одбране од стране изабраног браниоца приликом саслушања осумњичене пред јавним тужиоцем, због чега је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца осумњичене као основан, укинуо побијана правноснажна решења и предмет враћа Основном јавном тужиоцу у Врању на поновно одлучивање о захтеву осумњичене за накнаду трошкова кривичног поступка, при чему ће Јавни тужилац имати у виду примедбе наведене у овој пресуди.

Из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.